2. Stos, kolejka

1 Zadanie

W programie są zdefiniowane tablice \mathtt{stack} , \mathtt{queue} , \mathtt{cbuff} . Ich rozmiary są takie same i równe 10.

1.1 Stos

Stos jest realizowany za pomocą tablicy stack i zmiennej top zdefinowanymi poza blokami funkcji. Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji obsługujących stos stack_push(), stack_pop(), stack_state().

- 1. Funkcja stack_push(int n) kładzie na stosie wartość parametru i zwraca stałą OK, a w przypadku przepełnienia nie zmienia zawartości stosu i zwraca stałą OVERFLOW.
- 2. Funkcja stack_pop(void) zdejmuje ze stosu jeden element i zwraca jego wartość. W przypadku stosu pustego zwraca stałą UNDERFLOW.
- 3. Funkcja stack_state(void) zwraca liczbę elementów leżących na stosie.

Wejście

1 oraz ciąg liczb całkowitych reprezentujących operacje na stosie:

- Liczba dodatnia n powoduje dodanie jej wartości na stos (wywołanie stack_push(n)).
- Liczba ujemna powoduje zdjęcie jednego elementu ze stosu (wywołanie stack_pop(void)).
- Zero powoduje wywołanie funkcji stack_state(void) i zakończenie programu.

Wyjście

Ciąg wartości elementów zdejmowanych ze stosu (lub innych wartości zwracanych przez ww. funkcje) oraz stan końcowy stosu.

Przykład:

```
Wejście:
1
2 4 5 7 1 -2 -1 9 -1 5 0
Wyjście:
1 7 9
4
```

1.2 Kolejka w tablicy z przesunięciami

Obsługa kolejki (typu FIFO) jest realizowana z zastosowaniem tablicy queue i zmiennej in zdefiniowanymi poza blokami funkcji. Wartością zmiennej in jest liczba klientów oczekujących w kolejce. Kolejny pojawiający się klient otrzymuje kolejny numer począwszy od 1. Klient, który zastaje pełną kolejkę, rezygnuje z oczekiwania, ale zachowuje swój numer (kolejny klient otrzyma następny numer). Numery klientów czekających w kolejce są pamiętane w kolejnych elementach tablicy queue w taki sposób, że numer klienta najdłużej czekającego jest pamiętany w queue [0].

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji obsługujących kolejkę: queue_push(), queue_pop(), queue_state(), queue_print().

- 1. Funkcja queue_push(int in_nr) powiększa kolejkę o in_nr klientów. Numer bieżącego klienta jest pamiętany w zmiennej globalnej curr_nr. Zwraca wartość stałej OK w przypadku poprawnego dopisania wszystkich klientów do kolejki. W przypadku, gdy liczba wchodzących do kolejki jest większa niż liczba wolnych miejsc w kolejce, miejsca w kolejce są zajmowane do zapełnienia miejsc, a pozostali "niedoszli klienci" rezygnują (zachowując swoje numery). W takiej sytuacji funkcja zwraca stałą OVERFLOW.
- 2. Funkcja queue_pop(int out_nr) symuluje obsługę out_nr najdłużej czekających klientów. Funkcja zwraca długość pozostałej kolejki. W przypadku, gdy out_nr jest większa od długości kolejki, funkcja zwraca stała UNDERFLOW.
- 3. Funkcja queue_state() liczbę klientów czekających w kolejce.
- 4. Funkcja queue_print() wypisuje numery czekających klientów (w kolejności wejścia do kolejki).

Wejście

2 oraz ciąg liczb całkowitych reprezentujących operacje na kolejce:

- Liczba dodatnia jest liczba klientów dochodzących do kolejki.
- Liczba ujemna jest liczbą obsłużonych klientów opuszczających kolejkę.
- Zero powoduje wywołanie funkcji queue_state(void) i wypisanie zwracanej przez nią wartości, wywołanie funkcji queue_print() oraz zakończenie testu.

Wyjście

Wartości oznaczające sytuacje "osobliwe" – OVERFLOW UNDERFLOW

Po wpisaniu na wejściu liczby 0 są wypisywane: liczba czekających klientów oraz ich numery wg kolejności w kolejce.

Przykład:

```
Wejście:
2
1 3 5 -2 7 -3 2 0
Wyjście:
-2
9
6 7 8 9 10 11 12 17 18
```

1.3 Kolejka w buforze cyklicznym

Obsługa kolejki (typu FIFO) jest realizowana z zastosowaniem tablicy cbuff służącej jako bufor cykliczny i zmiennych out i len zdefiniowanymi poza blokami funkcji. Wartością zmiennej len jest liczba klientów oczekujących w kolejce, a zmiennej out – indeks tablicy cbuff, w której jest pamiętany numer klienta najdłużej czekającego. Kolejny pojawiający się klient otrzymuje kolejny numer począwszy od 1, który jest zapisywany do elementu tablicy (bufora) o indeksie out + len (z uwzględnieniem "cykliczności" bufora). Klient, który zastaje pełną kolejkę, rezygnuje z oczekiwania, ale zachowuje swój numer (kolejny klient otrzyma następny numer).

Szablon programu należy uzupełnić o definicję funkcji obsługujących kolejkę: cbuff_push(), cbuff_pop(), cbuff_state(), cbuff_print().

- 1. Funkcja cbuff_push(int cli_nr) powiększa kolejkę o jednego klienta o numerze cli_nr i zwraca stałą OK. W przypadku przepełnienia kolejki zwraca wartość OVERFLOW.
- 2. Funkcja cbuff_pop() symuluje obsługę najdłużej czekającego klienta. Funkcja zwraca numer klienta wychodzącego z kolejki, a w przypadku, gdy kolejka była pusta, zwraca stała UNDERFLOW.
- 3. Funkcja cbuff_state() zwraca liczbę czekających klientów
- 4. Funkcja cbuff_print() wypisuje numery czekających klientów (wg kolejności w kolejce).

Wejście

3 oraz ciąg liczb całkowitych reprezentujących operacje na kolejce:

- Liczba dodatnia oznacza przyjście nowego klienta. Pierwszy klient otrzymuje numer 1. Kolejny klient otrzymuje kolejny numer. Klient, który zastaje pełną kolejkę, rezygnuje z oczekiwania, ale zachowuje swój numer (kolejny klient otrzyma następny numer). Klient (jego numer) jest umieszczany w kolejce przez wywołanie funkcji cbuff_push(cli_nr). Funkcja ta zapisuje przesłany numer w elemencie tablicy (bufora) o indeksie out + len (z uwzględnieniem "cykliczności" bufora).
- Liczba ujemna oznacza obsługę i opuszczenie kolejki przez jednego klienta (wywołanie funkcji cbuff_pop()).
- Zero powoduje wywołanie funkcji cbuff_state() i wypisanie zwracanej przez nią wartości, wywołanie funkcji cbuff_print() oraz zakończenie testu.

Wyjście

Pierwsza linia standardowego wyjścia zawiera numery klientów wychodzących z kolejki oraz stałe OVERFLOW lub UNDERFLOW w kolejności wg czasu zdarzeń. W drugiej linii wypisywana jest liczba klientów pozostających w kolejce po zakończeniu symulacji, a w trzeciej linii – ich numery.

Przykład: